

Да 50-годдзя

Савецкай улады

# ПАВАРЧЫЦКАЯ ЯВА

Да Вялікай Кастрычніцкай рэвалюцыі зямля і сенакосныя ўгоддзі, займаемыя цяпер вёскай Паварчыцы, належалі памешчыку Рэгелю. У вёсцы налічвалася 80 індыўідуальных гаспадарак. Свае вузкія палоскі зямлі сяляне апрацоўвалі драўлянымі сохамі і баронамі. Не ўсе яшчэ і мелі зямельныя надзелы. Шмат сялян было беззямельных.

Невялічкія, уросшыя ў зямлю, з падслепаватымі акенцамі драўляныя хаткі туліліся адна да адной. Беззямелле іншы раз прымушала сялян ставіць на маленькім дворыку па некалькі будынкаў. Сяляне не ведалі, што такое электрычнае святло. Кожны вечар у хатах капцелі лучыны. Жыхары вёскі не насілі іншага абутку, акрамя лапцёў. Для іх дарога ў навуку была закрыта. Толькі дванаццаць чалавек мела трохкласную адукацыю. Большасць жа сялян не ўмела нават пісаць сваё прозвішча. Адзіным «культурным» месцам адпачынку была царква.

Не чуваць было слоў «урач» ці «фельчар». Гэтых тэрмінаў тады не існавала, як не існавала і медыцынскіх устаноў. Варта было чалавеку захварэць, як яго дастаўлялі да шпатухі. Вельмі часта такія метады лячэння заканчваліся смерцю хворага.

Так апісалі сваё мінулае хлебаробы вёскі Паварчыцы, якая ўваходзіць у аддзяленне № 2 саўгаса «Старобінскі».

Летапіс пачынаецца словамі паэта Някрасава: «Пакажа, Русь, што ёсць у ёй людзі, што

ёсць будучае ў яе». Нават на прыкладзе гэтай звычайнай вёскі можна расказаць, што будучае ў нашай краіне светлае і радаснае.

На месцы тых спараных хатак стаяць прасторныя дамы калгаснікаў. А ў дамах не «мужыцкі люд», а людзі, якія старанна працуюць, цікава і весела адпачываюць.

Дзеці ж калгаснікаў вучацца ў васьмігадовай школе, дзе іх навучаюць 12 настаўнікаў з вышэйшай і спецыяльнай сярэдняй адукацыяй.

Толькі за апошнія гады вышэйшую адукацыю ў вёсцы атрымалі 24 чалавекі, 156 — сярэдняю. Духоўны рост працоўнікоў вёскі бачны і на такім прыкладзе. 80 працэнтаў жыхароў вёскі ахоплены бібліятэчнай кнігай. Калгаснікі выпісваюць 637 экзэмпляраў газет і часопісаў. У той час як да рэвалюцыі выпісвалася адна газета — «Земскія ведамасці».

У быцц калгаснікаў цяпер не рэдасць тэлевізар, швейная машына, матацыкл. Толькі за апошнія гады хлебаробы набылі ў асабістае карыстанне 58 тэлевізараў, 38 матацыклаў, 185 радыёпрыёмнікаў, 317 веласіпедаў, 285 швейных машын, 1 легкавы аўтамабіль «Волга».

Радзе калгаснікоў саўгаса сваімі поспехамі цялятыца Вольга Пракаповіч, якая дабілася сярэднесутачнай прывагі 950 грамаў на адну галаву. За старанную працу яна ўзнагароджана значком «Выдатнік сельскай гаспадаркі БССР».

Ударнікі камуністычнай пра-

цы трактарысты Арцём Гарбачэня і Віктар Пракаповіч зменныя заданні выконваюць на 150 працэнтаў. Не адстае ад іх і палвагод Вольга Далматовіч, якая адзначана ўрадавай узнагародай — медалем «За працоўную доблесць».

Адзначаючы 22-ю гадавіну перамогі над фашысцкай Германіяй, ля Кургана славы, які калгаснікі, камсамольцы і піянеры насыпалі ў памяць аб 135 жыхарах вёскі, загінуўшых на франтах Айчынай вайны, старшыня райвыканкома ўручыў пераходны Чырвоны сцяг аддзяленню № 2 за перамогу ў сярэборніцтве па продаж дзяржаве малака і мяса.

Хлебаробы не толькі добра працуюць, але і вольны час праводзяць змястоўна. Нездарма ж мясцоваму клубу прысвоена званне «Клуб выдатнай работы», а яго загадчыца Праскоўя Фёдаруна Максімовіч узнагароджана ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга і значком «Выдатнік клубнай работы». Спевакі, танцоры і дэкламаты сельскага клуба вядомы ў многіх вёсках нашага раёна і за яго межамі. У мастацкай самадзейнасці тут удзельнічаюць людзі розных узростаў — ад школьніка да пенсіянера. За 17 гадоў работы клуба было пастаўлена 500 канцэртаў, праведзена 480 масавых мерапрыемстваў...

Вось так, на якую старонку летапісу ні заглянеш, адчуваюцца тыя велізарныя пераўтварэнні, якія адбыліся на палескай зямлі за 50 гадоў Савецкай улады.

М. ІВАШКЕВІЧ.